

Sygn. akt I CSK 335/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa małol. A. S. reprezentowanej przez matkę A. K. i A. K.
przeciwko [...] B. [...] z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódek

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny zaskarżonym wyrokiem zmienił wyrok Sądu Okręgowego, przyznający powódkom świadczenia odszkodowawcze w związku ze śmiercią w wypadku komunikacyjnym ojca jednej z nich i konkubenta drugiej, w ten sposób, że odsetki od przyznanych świadczeń ustalił od daty wyrokowania przez Sąd Okręgowy, oddalając żądania o ich zasądzenie od wcześniejszej daty.

Skarżące, kwestionując to rozstrzygnięcie o odsetkach, wskazały dwie przyczyny, które w ich przekonaniu, uzasadniają przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Są nimi występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzeba wykładni przepisów prawa wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Istotnego zagadnienia prawnego skarżące dopatrują się w konieczności rozstrzygnięcia w jakim zakresie podmiot wskazany w art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2013 r., poz. 950) obowiązany jest, niezależnie od zachowania poszkodowanego, do aktywnego poszukiwania i ustalania podstaw i zakresu swojej odpowiedzialności odszkodowawczej. Jednocześnie, zdaniem skarżących istnieje potrzeba ujednolicenia orzecznictwa w sprawach odszkodowawczych, w zakresie wymagalności zasądzanych świadczeń.

Odnosząc się to tego stanowiska skarżących należy wskazać, że zgodnie z art. 362 § 2 k.c. zasadą jest przyznawanie odszkodowania według cen z daty jego ustalenia, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili. W orzecznictwie podkreśla się, że zakwalifikowanie określonej okoliczności, jako szczególnej w rozumieniu tego przepisu, jest uzasadnione wtedy, kiedy przyjęcie ceny z daty ustalenia odszkodowania powodowałoby albo pokrzywdzenie albo bezpodstawne wzbogacenie poszkodowanego. Przy rozstrzyganiu tej kwestii konieczne jest zachowanie daleko idącej elastyczności oraz unikanie wszelkiej szablonowości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2005 r., I CK 569/04, niepubl.). Wprawdzie, jak trafnie przyjął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 października 2003 r., IV CK 130/02, niepubl., wysokości zadośćuczynienia nie można określać wprost na podstawie cen,

niemniej w utrwalonym orzecznictwie wskazuje się na potrzebę uwzględniania przy ustalaniu zadośćuczynienia m.in. aktualnego stanu stosunków majątkowych w społeczeństwie, który niewątpliwie łączy się z problemem cen. Uzasadnia to odpowiednie stosowanie zasad z art. 363 § 2 k.c. także do ustalania odpowiednich sum z tytułu zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową. Stąd w orzecznictwie często przyjmuje się, że okoliczności konkretnej sprawy mogą uzasadniać przyznanie odsetek od zadośćuczynienia dopiero od chwili wyrokowania. Tak właśnie postąpił Sąd Apelacyjny w zaskarżonym wyroku, który po rozważeniu okoliczności rozpoznawanej sprawy, uznał, że zasadnym jest przyznanie odsetek dopiero od daty ustalenia na rzez powódek zadośćuczynienia przez Sąd Okręgowy. Podnoszone w skardze wątpliwości prawne pozostają w dużej mierze oderwane od tych konkretnych ocen Sądu Apelacyjnego i nie mogą uzasadniać poddanie skargi osądowi Sądu Najwyższego. Dlatego na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w postanowieniu.